

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvgensis Ecclesiæ, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, 1657

Pars XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

C A P. VII. *Quam graviter peccent,
qui ex pauperum victu se ditant.*

Ioan. 12. Viderint quoque hi Magistri ac Hospitalium praesides, ne Iudam imitentur, qui loculos (ex quibus pauperibus distribuebatur) ferebat, ac fur erat; ne, sicut ille, ita & ipsi pereant. Noverint ergo, se tali muneri addicatos, non ut sui, sed ut pauperum curam ge-

rant; quos neglexisse, occidisse est; quibus quid subtraxisse, sacrilegii instar est. Et, quod vigilantes in officio sint, singulis annis aut saepius, Magistratus ejus loci, presente Parochio, rationem de omnibus reddant. Non meum est (inquit Prosper) dicere, quantum peccatum est eorum, qui cibos pauperum sibi usurpant, &c., unde pauper vietur erat, praesumendo suscipiant.

P A R S D V O D E C I M A.

C A P. I. *De Scholis, Typographis,
ac Bibliopolis.*

Ecclæsiae Reformatio à summis pariter & infimis, à capitibus simul & parvulis, ordienda est. Parvuli enim sunt, qui, succrescentes, in majorum locum, subinde decadentium, in Reipub. tam Ecclesiastica quam Secularis administratione succedunt; ut consequens sit, ab ipsis, prave ac nequiter institutis, Reipub. perniciem imminere. Quamobrem summopere refert, ut pueritia, quæ seges est omnium Rerum publicarum, in timore Domini ac bonis disciplinis edocatur. Id quod Dominus præcepit, Exod. 13, & Proverb. 6. Siquidem ea ætas, nullis aliis usibus accommoda, per id tempus colligere poterit & sibi & Reipub. luculentum frumentum. In primis autem opera precium Nobis videtur, ut clancularii illi magistelli, qui in conventiculis vicatim docent, prohibeantur; utque Gymnasia illa ac Scholæ minores, in quibus pueri primis rudimentis imbuuntur, diligenter repurgentur, præfectis illis Didascalis seu Præceptoribus, non tam eruditis, quam, sanæ doctrina, integraeque ac inculpata vita viris; idque hac potissimum tempestate, qua innumeræ pestilentes herefes totam fere Germaniam, summo cum Christianismi ac Reipublicæ detrimento, justo Dei iudicio pervadunt, ac velut cancer serpunt: quas cum pueri semel inbiberint, difficile, immo impossibile, erit, ut easdem penitus iterum eluant. Nam, Quo semel est imbuta recens, servabit odorem Testa diu.

Horatius.

C A P. II. *Scholæ inter visitandum re-purgandæ, ac instituendæ.*

Quemadmodum verò Didascali pueros in Clases digerent, quæ dein ipsis prægent, tam ad eruditionem quam ad vitam Christianam recte instituendam pertinentia, Nos inter visitandum pro ratione cujuscunque Scholæ trademus.

C A P. III. *Apud singulas Ecclesias ha-bendus vir eruditus, qui Clericos ejus Ecclesiæ instituat.*

Olim Conciliari constitutione cautum est, ut non solum apud quamlibet Cathedram Ecclesiam, sed & apud alias, nimis Collegiatas, quarum sufficere potest, facultates, constituar Magister idoneus, qui Clericos earundem Ecclesiarum doceat & instituat. Apud Metropolin autem Theologum haberi præceptum est, qui Sacerdotes ac quoscunque alios in Sacris literis doceat, & in his præsertim instituat quæ ad curam animarum pertinere dinoſuntur. Visum etiam Concilio fuit, ut singulis Magistris unius Præbenda proventus, tantisper quoad in docendo perstiterint, assignentur. Cujus quidem saluberrimæ constitutionis vix vestigia quedam apud ejusmodi Ecclesias reliqua videmus. Nam, ut Scholas ipsas reperias, Didascalum tamen vix ullum eruditum ac pium repereris; quod nihil penè stipendii (ne dicamus unius Præbenda proventus) illi suppeditetur. Quod emendatione magna indiget. Neque enim hæc res levis momenti est; à qua totius promedium Reipublicæ tum salus tum pernicies dependet.

C A P. IV. *Qui huic viro viatum suppeditabunt.*

Crandum itaque, ut singula Collegia ludos literarios diligenter instituant, eisque de idoneis ludimagistris ac sumptibus propiciant; ubi Collegia non sunt, Senatus & Republica idem curet.

C A P. V. *Quemadmodum Academiae instaurari ac studia ali possint.*

Academias seu Universitates publicas, per hanc hæresum colluviem, perire milere cernimus; quas instaurari maxime in votis est. Id fieri posse Nobis videtur, si modus aliquis inveniatur, quo pauperibus Scholasticis ex Ecclesiasticis stipendiis aliquid possit decidi: (Cle-

(Clericos enim illos convenit Ecclesiasticis stipendiis sustentari, quibus parentum & propinquorum nulla bona suffragantur;) quo insuper Professoribus, atque his qui in bonis litteris, optimis quibusque disciplinis, ac in primis Theologiae studiis, multum proficissent, spes premii fieret: nam spes alit artes.

CAP. VI. *Pium votum ad studia sublevanda.*

*Concil.
Basil.*

ET, quanquam hic articulus à summo Pontifice potissimum pendere videatur, tamen, quod in Nobis est, cuperemus, omnes ordinarios collatores, præterim Parochialium Ecclesiarum, huc induci posse, ut Academæ potestatem facerent, significandi subinde ipsis viros literatos, ad regendum Ecclesiæ ejusmodi idoneos, quos ipsi collatores quibusunque aliis non idoneis præferrent, ac Parochiis, quum vacarent, præficere non differrent, modo tamen personaliter residere non detrectarent. Quod si idem apud Collegiatas Ecclesiæ (qui mense ordinario Canoniciatus & Præbendas conferunt) obtineri possit, non dubium, id plerisque ad studia capillenda calcar fore non exiguum.

CAP. VII. *Decretalem Honorii Tertii, quoad ejus fieri potest, renovari equum esse.*

*& super
specul. de
Magis.*

Rætere non parum hoc fecerit, si Honorii Terti Decretalis servetur, nempe ut Canonici Ecclesiarum Diœcesis Nostræ Coloniensis dociles, ad studia, potissimum Theologiae, per Capitula transmittantur, percepturi toto quinquennio Beneficiorum suorum fructus, non obstante aliqua contraria consuetudine vel statuto; quum denario fraudari non debeant in vinea Domini operantes; de quo dictum est partim superius. Ex his enim tandem spes non vana concipi possit, aliquando futurum, ut doctorum copia habeatur, quod veluti stellæ valerent plurimos ad justitiam erudire, & temporis successu Ecclesiæ Dei universalem in vita ac doctrina reformatum.

CAP. VIII. *Quid curandum in Academiis.*

Neque ignoramus, multa ac diligent pro vihone opus esse in Academiis; qua in primis curare necesse erit, ut optimi quique libri in singulis professionibus ac disciplinis per doctissimos Professores statis diebus ac horis vigilans et prælamentur, enarranturque: deinde, ut Scholasticis vivendi regulæ præscribantur; nempe ut bonis disciplinis vacent, à pompis, coemulationibus, ebrietatis, aleæ ludis, dissensionibus ac rixis, abstinent; ut prodigi esse definant, ac quisque se suo modulo metiat, & factum omnem ac doctrinas supercilium deponat; nec incipient esse Magistri, priusquam fiant discipuli. Quot enim sunt, qui Magistrorum ac Doctorum insignia ambiant, & per ambitum extorquent, etiam qui nunquam eam artem, quam post magisterium profitentur, vel à limine salutant? quod quam turpe ac indecorum sit, nemo ignorat.

Hieron.

CAP. IX. *Nihil imprimendum aut vendendum, nisi revisum prius.*

Rætere, quum, per abusum artis impreforiæ, librorum plurimum malorum emergerit; prohibemus, ne ulli Typographi aut Bibliopolæ, quempiam recens editum librum aut chartam vel imprimant vel venum exponant vel vendant publice vel occulte, nisi hic liber revisus, & charta, vel scripturam vel picturam continens, per Nostros ad hoc deputatos commissarios diligenter perspecta sit prius, quæ & Typographi nomen & cognomen complectantur, atque eam Civitatem seu oppidum, in quibus excusa sunt, nominatum designant; quæ verò his caruerint, nullo pacto venum exponantur. Porro Typographi, Bibliopolæ, ac reliqui librorum institutores ac geruli, qui huic ordinationi contravenerint, præter confiscationem librorum, penis etiam legalibus ac Pragmaticæ constitutioni Augustanae subjacebunt. Contra quos in territoriis Nostris Fiscalis Noster acerrime inquire, ac ad justarum pecunarum declarationem procedere non omitteret.

*Pragmæ.
August.*

PARS DECIMA TERTIA.

CAP. I. *De Iurisdictione Ecclesiastica contentiosa.*

Ante annos non admodum multos, Reformationem Iurisdictionis Nostræ Ecclesiasticae editi curavimus; per quam ita temperata ac moderata omnia speramus, ut nemo de ea jure queri possit.

CAP. II. *Excommunicationis origo & præcipuus usus.*

NE autem quispiam Excommunicationis Ecclesiasticae originem ignoret, primus Excommunicationis in Ecclesia usus, qualis fuerit, Paulus primæ ad Corinthios quinto manifeste ostendit; ubi Corinthium, publice cum noverca fornicantem, tradit Satanæ